ଜାଫର୍

ବନାମ

ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ

ଜାନୁଆରୀ 15, 2003

[ଏସ୍. ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ଏବଂ ପି. ଭେଙ୍କଟରାମା ରେଡ୍ଡୀ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872-ଧାରା 3-ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ-ବିଶ୍ୱସନୀୟତା-ଉଭୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା - ଅପିଲ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ : ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣ, ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ - ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତୀକରଣର ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର-ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860-ଧାରା 302 ।

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950-ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136-ବିଶେଷ ଅନୁମତି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର - ସାକ୍ଷ୍ୟ - ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାରେ ଗୁରୁତର ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତା -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ନୁହେଁ-ତେଣୁ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଏବଂ ପୁନଃ-ତର୍ଜମା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଅନୁଯାୟୀ, କିଛି ଶତ୍ରୁତା କାରଣରୁ, ଅପିଲକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ସର୍ବସାଧାରଣ ରାସ୍ତାରେ ନିଜର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ଗୁଳି କରିଥିଲେ । ପୀଡ଼ିତଙ୍କୁ 'S' ଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ PW 3ଙ୍କ ମାଂସ ଦୋକାନ ସମ୍ମୁଖରେ ଟଳି ପଡ଼ିଥିଲେ ଓ ଶରୀରରେ ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜ ପୁତ୍ର - PW 2 ଙ୍କ ସହ ସେହି ମାଂସ ଦୋକାନକୁ ଯାଇଥିଲେ । କିଛି ଲୋକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ କାବୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପିତା - PW 1 ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଏକ FIR ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ହତ୍ୟା ଅପରାଧ ପାଇଁ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କୁ ଜେରା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ମାଂସ ଦୋକାନର ମାଲିକ ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ - ଯିଏ କି ମୃତକଙ୍କ ପୁତ୍ର । ଉଭୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀର ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ, ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଓ ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ **IPC** ର ଧାରା **302** ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ୍ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ **:1. 1.**ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଥିବା ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତା କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ନିରାପଦ ନୁହେଁ, ଯାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ଓ ସତର୍କତା ସହ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲାଟି ଉଭୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀର ବକ୍ତବ୍ୟର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଧାରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସଦୃଶ ନିଷ୍କର୍ଷର ଅଟେ, ତଥାପି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସତର୍କତା ଏବଂ ଦୂରଦର୍ଶିତାର ନିୟମକୁ ବ୍ୟବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ବେଳେ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥିବା କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନଥିବା ଦୁଇଟି କଥିତ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୟାନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିବା ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀର ବକ୍ତବ୍ୟର କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର କିମ୍ବା ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ତର୍ଜମା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷର ମାମଲା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉନାହିଁ ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ କାୟମ ରଖାଯାଏ, ତଥାପି ଅଭିଯୋଜନପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୁରୁତର ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତା ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **136** ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଅଟେ **।[370- E, H]**

1. 2. ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ନେଇ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ **PW 2** ଙ୍କ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୟାନ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ସହିତ ମେଳ ଖାଉନଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଉପୁଜୁଛି । ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ।

[368- H; 369-A]

1.3. PW 2ଙ୍କୁ ଘଟଣାର ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ଜେରା କରାଯିବା ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ରେକର୍ଡରେ ତାଙ୍କୁ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ଦିନ ହିଁ ଜେରା କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ଦର୍ଶାଯିବା, ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଉପରେ ଅଧିକ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଯଦି **PW 2** ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିଲେ, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରିବାରେ ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ ହୋଇନଥାନ୍ତା; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୋଗପକ୍ଷ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନଥିଲେ । ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି କିଛି ଅନିଶ୍ଚିତ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ, ଏକ ସନ୍ଦେହ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଉପୁଜୁଛି ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା **PW 2** ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଥିଲେ କି ନାହିଁ **।[369- E, F-H; 370-A]**

1. 4.ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନ ଯେ ଜେଜେବାପାଙ୍କ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଏକ ହାଲୁକା ଶେଯ ଆଣି ମୃତଦେହକୁ ସେଥିରେ ରଖିଥିଲା, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. **1** ଏବଂ ଆଇ. ଓ. ସହିତ ତାହା ଅସଙ୍ଗତ । ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. **1** ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ ହିଁ ପୋଲିସ୍ ଅପରାଧ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । **P.W.6-**ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ମୃତଦେହଟି ଚଟାଣରେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହା ଏକ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯେ ଠିକ କେତେବେଳେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. **2** ଅପରାଧ ସ୍ଥଳରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. **2** ର ସଂସ୍କରଣକୁ ସମାଲୋଚନାର ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । **[370- A, B]**

1. 5.ପ୍ରତି-ଜେରା ସମୟରେ, **PW 1**କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. **2** ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ବିଚାର କରିବାର ଏକ ଶୈଳୀ ହେଉଛି ଯେ, **FIR** ର ସ୍ୱରୂପକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି - ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏକ ସାଧାରଣ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ କାବୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ - **PW 2** ତାଙ୍କୁ କଣ କହିଥିଲେ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଅଭାବକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏହା ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି ହୋଇନପାରେ, କିନ୍ତୁ **PW 2** ଏବଂ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆସୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଏହାକୁ ଯୋଡ଼ି ଦେଖିଲେ, ଏହି ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । **[370- C, D]**

1. 6.ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନିତ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତୀକରଣକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ।[370- H; 371-A]

ଲୀଲା ରାମ (D) ଦ୍ୱାରା ଡୁଲି ଚାନ୍ଦ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଜେ.ଟି., **(1999) 8 S. C. 274, ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଛି ।**

ଅପରାଧିକ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା :ଅପରାଧିକ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 498/2000 ।

ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 21. 2. 9 ତାରିଖର ଅପରାଧିକ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 2937/1981ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶୀଲ କୁମାର, ଅଜୟ ଭଲ୍ଲା ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଆଭା ଆର. ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିବେକ ସିଂ ଏବଂ ଏ. ଏସ୍. ପୁଣ୍ଡିର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ପି. ଭେଙ୍କଟରାମା ରେଡ୍ଡୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଅପିଲ୍‌ଟି ଗୋରଖପୁରର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଚାଲିଥିବା ଦୌରା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 583 /1980 ମାମଲାର ଏକମାତ୍ର ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ କରାଯାଇଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ 28. 6. 1980 ତାରିଖ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ୫ଟା ସମୟରେ ଏକ ସର୍ବସାଧାରଣ ରାସ୍ତାରେ ହିଦାୟତ ହୁସେନ୍ ନାମକ ନିଜର ଜଣେ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତୀକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଳବତ୍ତ ରଖିଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଏହା ଯେ, ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ୫ଟା ସମୟରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜ ପୁତ୍ର ଆଇଜାଜ୍ ଓରଫ୍ ଗୁଡ୍ଡୁ (PW 2)ଙ୍କ ସହ ଏକ ମାଂସ ଦୋକାନକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେମାନେ ମାଂସ ଦୋକାନ ନିକଟକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ, ସିଦ୍ଧୁ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ନିଜର ଏକ ଦେଶୀ ପିସ୍ତଲରୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ । ପୀଡ଼ିତ ଜଣକ ଆଚ୍ଛନ (PW 3)ଙ୍କ ମାଂସ ଦୋକାନ ସାମ୍ନାରେ ଟଳି ପଡ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ହିଁ ନିଜ

ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ଯଦିଓ କିଛି ଲୋକ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ କାବୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ସେ ନିଜ ପିସ୍ତଲରେ ପୁନର୍ବାର ଗୁଳି ଭରି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବିପଦରେ ନ ପକାଇବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ପିତା (PW 1), ଏହି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ମୃତଦେହ ପାଖରେ ମୃତକଙ୍କ ପୁତ୍ର (PW 2) ଙ୍କୁ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପୋଷାକ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଥିଲା । କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ୟୁସୁଫ୍ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ ସକାଳ 9. 15 ମିନିଟ୍‌ରେ ଥାନାରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଳ FIR ପଞ୍ଜିକୃତ କରିଥିଲେ । ପୋଲିସ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ (PW 6) ତୁରନ୍ତ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇ, ମୃତଦେହର ଫଟୋଗ୍ରାଫ୍ କରାଇବା ପରେ ତାହାକୁ ନିଜ ହେପାଜତକୁ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ପଞ୍ଚନାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ, ବରିଷ୍ଠ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ, PW 7 ତଦନ୍ତ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ରକ୍ତଭିଜା ମାଟି, ଖାଲି କାର୍ଟିଜ୍ ଏବଂ PW 2ଙ୍କ ରକ୍ତଭିଜା କୁର୍ତ୍ତା ଜବତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଘରେ ତଲାସି ନେବା ପରେ ସେଠାରୁ କୌଣସି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲାଭଳି ପ୍ରମାଣ ପାଇ ନଥିଲେ ।

ସେହି ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗୋରଖପୁର ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟ ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଥିବା ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ, PW 5 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା:

"1. ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଜନିତ କ୍ଷତ - ପିଠିର ଡାହାଣ ପଟେ, ପିଠିର ମୂଳ ଠାରୁ ୯ ଇଞ୍ଚ ତଳକୁ ଏବଂ ମେରୁଦଣ୍ଡର ମଧ୍ୟଭାଗ ସଂଲଗ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ 1-12 " x 1. 2 " ଆକାରର ଏକ ଗଭୀର କ୍ଷତ । ଏହି କ୍ଷତର ଚାରିପାଖ କଳା ପଡ଼ିଯାଇଛି, କ୍ଷତସ୍ଥଳଟି ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବରା ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଭିତରକୁ ପଶିଯାଇଛି, ଯାହା ଗୁଳି ପ୍ରବେଶ କରିଥିବା କ୍ଷତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଉଛି ।"

2. ବନ୍ଧୁକ ଗୁଳି ଜନିତ କ୍ଷତ ଛାତିର ଡାହାଣ ପଟ ଚୁଚୁକ ଠାରୁ 2 ଇଞ୍ଚ ଭିତରକୁ 1⁄2 "x 4/10" ଆକାରର ଏକ ଗଭୀର କ୍ଷତ, ଏହାର ଚାରିପାଖ କଳା ପଡ଼ିଯାଇଛି, ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଛି ଏବଂ ଖଣ୍ଡିଆ ଖାବରା ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହା ଗୁଳି ବାହାରିଯାଇଥିବା କ୍ଷତ ବୋଲି ଦର୍ଶାଉଛି। ଏହି କ୍ଷତର ଠିକ୍ ତଳୁ 6ଟି ପେଲେଟ୍ ମିଳିଥିଲା ।

ଡାକ୍ତର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହି ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ଅଗ୍ନିଆସ୍ତ୍ର ଯୋଗୁଁ ହୋଇଥିଲା । ଶରୀରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପରୀକ୍ଷଣ କରିବା ବେଳେ ସେ ବକ୍ଷ ଗହ୍ୱରରେ 8 ଆଉନ୍ସ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ରକ୍ତ ଏବଂ ଡାହାଣ ଫୁସଫୁସର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଗଭୀର କଟା କ୍ଷତ ହୋଇଥିବାର ପାଇଥିଲେ । ସେ ପାକସ୍ଥଳୀରେ ଏକ ପାଉଣ୍ଡ ରକ୍ତ ଥିବାର ପାଇଥିଲେ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ; ଅଗ୍ନିଆସ୍ତ୍ର ଜନିତ ଆଘାତ କାରଣରୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁଁ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ମୃତ୍ୟୁ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ଘଟିଥିବ । PW 7 ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ବୟାନ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ । ସେ ଆରୋପପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

PW 1ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଏହି ଧାରଣା ଥିଲା ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସହ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି; କାରଣ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପ୍ରାୟତଃ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ପ୍ରତି କରାଯାଉଥିବା କ୍ରୁର ବ୍ୟବହାରର ପ୍ରତିବାଦ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । PW 1 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଏହାର ଏକ ସପ୍ତାହ ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଗମ୍ଭୀର ପରିଣାମ ଭୋଗିବାକୁ ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ପରସ୍ପରର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଜେରା କରାଯାଇଥିବା ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ହେଉଛନ୍ତି PW 2 ଏବଂ PW 3 । ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ PW 2 ଆଇଜାଜ୍ ହୁସେନ୍‌ଙ୍କୁ ଘଟଣା ସମୟରେ 7 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ 8 ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ସେ ସ୍ଥାନୀୟ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିଲେ । ସେ ସେହି ଘଟଣା ଏବଂ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ତାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକାରୀ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ମାଂସ ଦୋକାନର ମାଲିକ PW 3 ଶତ୍ରୁଭାବାପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ତେବେ, ସେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ଆଂଶିକ ଭାବେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଅନେକ କିଛି ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ PW 2ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ PW 2 ଙ୍କ ପ୍ରାମାଣିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ଭରସା କରାଯାଇପାରିବ। ବିଙ୍କ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ଯଦି ସେହି ଶିଶୁଟି

ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିବେ ତେବେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ସେ ତାକୁ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ । ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ତା'ପରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସାକ୍ଷୀ ଜଣକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଥିଲେ । ତେବେ, ଏଥି ସହିତ ଏକ ସର୍ତ୍ତ ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ଶପଥର ଶୁଦ୍ଧତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବୁଝିପାରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ରଦ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିମାନେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଯେ ଜଣେ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ସମୟରେ ଏକ ସତର୍କତାମୂଳକ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ PW 3 (ଯାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା) ଏବଂ ସୂଚନାଦାତା PW 1ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଘଟଣା ସମୟରେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ଏହି ସାକ୍ଷୀ - PW 2 ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିକୁ ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା'ପରେ ଦୁଇଟି ଆରୋପିତ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୟାନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ, ଯଥା - ସେ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ପକେଟ୍‌ରେ କୌଣସି ଟଙ୍କା ନଥିବା ବିଷୟ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ଏହି ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୟାନଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ୍ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି ଦୂର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତା'ପରେ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ସବିଶେଷ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଚାକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତରେ କୌଣସି ଅସଙ୍ଗତି ନଥିଲା । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମାନ୍ୟବର ଅଦାଲତଙ୍କ '*ଲୀଲା ରାମ (ମୃତ) ଜରିଆରେ ଦୁଲି ଚାନ୍ଦ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ*, ଜେ.ଟି. (1999) 8 ଏସ୍. ସି. 274' ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଗୁଳି ଚଳାଯାଇଥିଲା ନା ଦୁଇଟି ଗୁଳି ଚଳାଯାଇଥିଲା ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । PW 1 ପାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସୂଚନା ଆଧାରରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ତୁରନ୍ତ FIR ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସମର୍ଥନରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ଭାବେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ତେବେ, ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲୁ ଯେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ପ୍ରତି ନିଜର ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହାର ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ PW 2ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର

ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଦିଗ ଯାହା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ PW 2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧୁ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଅଳ୍ପ ଦୂର ଚାଲି ଚାଲି ଯିବା ପରେ PW 3 ଙ୍କ ମାଂସ ଦୋକାନ ସାମ୍ନାରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । ଘଟଣାସ୍ଥଳର ନକ୍ସା (K-9) ରେ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ 'A' ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯେପରି କି ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ (I.O.) PW 7 ଙ୍କ ବୟାନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି । ସେହି ସ୍ଥାନଟି ଠିକ୍ ସିଦ୍ଧୁଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ । PW 7 ଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଗୁଳି ଚାଲିଥିବା ସ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସିଦ୍ଧୁଙ୍କ ଘର ଏବଂ PW 3 ଙ୍କ ମାଂସ ଦୋକାନ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ପ୍ରାୟ 5 ରୁ 6 ପାହୁଣ୍ଡ ଥିଲା ।PW 7 ଏକରୁ ଅଧିକ ଥର ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଗୁଳି ଚାଲିଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନଟି ତାଙ୍କୁ PW 2ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । PW 7 ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ, PW 2 ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ଗୁଳି ବାଜିବା ପରେ କିଛି ଦୂର ଚାଲି ଚାଲି ଯାଇ ମାଂସ ଦୋକାନ ନିକଟରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ । PW 2 ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଚିହ୍ନଟ କରି ଦେଖାଇବା ପରେ ହିଁ ଘଟଣାସ୍ଥଳର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ (PW 7) ନିଜର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପରୀକ୍ଷଣରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀ PW 2ଙ୍କ ବୟାନ ଏହାଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପୃଥକ ଅଟେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଘଟଣାଟି ଠିକ୍ ସେହି ମାଂସ ଦୋକାନଠାରେ ହିଁ ଘଟିଥିଲା । PW 2 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ :

"ମାଂସ ଦୋକାନଟି ବକ୍ସିପୁରଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହା ଆଛନ (PW 3) ଙ୍କ ଦୋକାନ ଅଟେ । ମୁଁ ଏବଂ ମୋ ବାପା ମାଂସ ଦୋକାନରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ମୋ ବାପା ମାଂସ କିଣିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବୁଧୁ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ । ଗୁଳି ଆଘାତ ପାଇବା ପରେ, ମୋ ବାପା ଆଛନଙ୍କ ଦୋକାନ ସାମ୍ନାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ।" ମୁଖ୍ୟ ପରୀକ୍ଷଣରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ବୟାନକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା :-

> "ମାଂସ ଦୋକାନରେ ମୋ ବାପା ଆଛନଙ୍କୁ ମାଂସ ଓଜନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ମୋ ବାପାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦୋକାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ମୋ ବାପାଙ୍କ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଛନ ମାଂସ ଓଜନ କରୁଥିଲେ । ମାଂସ କିଣିବା ପାଇଁ ଆଛନଙ୍କ ଦୋକାନରେ ଅନେକ ଗ୍ରାହକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ମୋ ବାପା ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ମାଂସ କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏବଂ

ପଛରେ ଅନେକ ଲୋକ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ । ମୁଁ ମୋ ବାପାଙ୍କ ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲି । ମୋ ବାପା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଗୁଳି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ସେ ଚଟାଣରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ।"

ଏହିପରି ଭାବେ, ସାକ୍ଷୀ ଜଣକ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଠିକ୍ ସେହି ମାଂସ ଦୋକାନରେ ଥିବା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଗୁଳିଟି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପିଠିରେ ବାଜିଥିଲା । ଗୁଳି ବାଜିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପିତା କ'ଣ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ପଚରାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ସାକ୍ଷୀ ଜଣକ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ମାଂସ କିଣୁଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, PW 7 ଙ୍କ କହିବା ପ୍ରକାରେ, PW 2 ଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକ ବୟାନ ଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ ମାଂସ ଦୋକାନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଗୁଳି କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୋକାନରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ PW 2 ଦେଖାଇଥିବା ଚିହ୍ନଟ ଅନୁସାରେ ହିଁ PW 7 ଘଟଣାସ୍ଥଳର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଯଦି PW 7 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନ ସଠିକ୍ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ନେଇ PW 2 ଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ମିଳୁଛି । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, PW 2 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ସହିତ ମେଳ ଖାଉନାହିଁ ।

ଏଭଳି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ଉପରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା ଅସଙ୍ଗତି କାରଣରୁ, ଏହି ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଉପୁଜୁଛି ।"

ଅନ୍ୟ ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ହେଉଛି PW 2 ଙ୍କ ସଂସ୍କରଣ ଅନୁଯାୟୀ, ଘଟଣା ଘଟିବାର ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ପଚାରି ବୁଝିଥିଲା ଓ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟିଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ନେଇଥିଲା । ତେବେ PW 7 ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଏକ ଭିନ୍ନ କାହାଣୀ କହିବାର ଅଛି । ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇବା ପରେ, ସେ ସାକ୍ଷୀ ଆଛନ (PW 3) ଏବଂ ଆଇଜାଜ୍ ହୁସେନ୍ (PW 2) ଙ୍କ ବୟାନ ରେକର୍ଡ କରିଥିଲେ ଏବଂ PW 2 ଙ୍କ ଶରୀରରୁ ରକ୍ତଭିଜା କୁର୍ତ୍ତା ବାହାର କରିଥିଲେ ଓ ରକ୍ତଭିଜା ମାଟି ଇତ୍ୟାଦିର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ PW 2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯିବା ପରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେହି ଅନୁସାରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ PW 7 ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ଦିନ ହିଁ PW 2 ଙ୍କୁ ଜେରା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଏହି ଦାବି PW 2 ଙ୍କ ସ୍ପଷ୍ଟ

ବୟାନ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ମାତ୍ର ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚରାଉଚରା କରିଥିଲା । PW 7 ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମାମଲା ଦୈନନ୍ଦିନୀରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନ ନେଇଥିବା ତାରିଖ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିନାହାନ୍ତି - ଯାହାକି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଅଟେ । PW 7 ଙ୍କ ପ୍ରତି-ଜେରା ଦେଖାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ମାମଲା ଦୈନନ୍ଦିନୀର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ବୟାନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ PW 2 ଙ୍କ ବୟାନ ଆଦୌ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ ତଥ୍ୟ PW 2 ଙ୍କ ବୟାନକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛି ଯେ ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ହିଁ ପୋଲିସ ତାଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ଏପରି ସ୍ଥଳେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରିବାରେ ଏଭଳି ଅଯଥା ବିଳମ୍ବ କାହିଁକି ହେଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ମିଳିନାହିଁ । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ରାଜ୍ୟର ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏଥିପାଇଁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ, ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀ ହୁଏତ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ମଣିନଥିବେ, କାରଣ ସେଠାରେ ଆଉ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ PW 3 ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ସେହି ଦିନ ହିଁ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯିଏ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ବିରୋଧି ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ କେବଳ ଏକ ପରିକଳ୍ପନାର ପରିସରଭୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିଯାଇଛି । ଏହି ଦିଗ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି PW 7, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଶବ୍ଦ କହିନାହାନ୍ତି । ଅଧିକନ୍ତୁ, PW 7 ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଏକ ଅସତ୍ୟ ବୟାନ ସହ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଘଟଣା ଦିନ ହିଁ PW 2 ଙ୍କୁ ଜେରା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଘଟଣାସ୍ଥଳର ନକ୍ସା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । PW 2 ଙ୍କୁ ଘଟଣାର ଚାରି କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ ଦିନ ପରେ ଜେରା କରାଯିବା ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ରେକର୍ଡରେ ତାଙ୍କୁ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ଦିନ ହିଁ ଜେରା କରାଯାଇଥିବା ଭଳି ଦର୍ଶାଯିବା, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଉପରେ ଆଉ ଏକ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରେ । ଯଦି PW 2 ସବୁ କିଛି ଜାଣିଥିଲେ, ତେବେ ପୋଲିସ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁକି ସ୍ଥଗିତ ରଖିବ ? ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପାଇବା ପ୍ରୟାସରେ ବିଫଳ ହୋଇ ସେମାନେ କ'ଣ PW 2 ଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ କି? ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏହି ମାମଲାର କିଛି ଅନିଶ୍ଚିତ ତଥ୍ୟ । ଏହି କାରଣରୁ, ଏକ ସନ୍ଦେହ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଉପୁଜୁଛି ଯେ, ଘଟଣା ଦିନ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା PW 2 ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଘଟଣାକୁ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଥିଲେ କି ନାହିଁ ।

ସନ୍ଦେହର ଆଉ ଏକ ପ୍ରସଙ୍ଗ, ଯାହା କି PW 2 ଙ୍କ ବୟାନକୁ ସମାଲୋଚନାର ପରିସରଭୁକ୍ତ କରୁଛି, ତାହା ହେଉଛି ଏହିପରି: PW 2 ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଜେଜେବାପା (PW 1) ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀ ଏକ ହାଲୁକା ଶେଯ ଆଣି ମୃତଦେହକୁ ତାହା ଉପରେ ରଖିଥିଲେ । ତେବେ, ତାଙ୍କର ଏହି ସଂସ୍କରଣ PW 1 ଏବଂ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବୟାନ ସହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, PW 1 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ ହିଁ ପୋଲିସ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । PW 6 ମୃତଦେହଟି ଚଟାଣରେ ଚିତ୍ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବାର ପାଇଥିଲେ । ଏହି ସବୁ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକୃତରେ PW 2 କେଉଁ ସମୟରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟ ଉପରେ ଏକ ବଡ଼ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି ।"

ଶେଷରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଯୁକ୍ତି ବଢ଼ାଯାଇଛି ଯେ, ଯଦିଓ FIRରେ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା PW 2 ଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିନଥିଲେ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛି । ପ୍ରତି-ଜେରା ସମୟରେ, PW 1 ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏହି ତଥ୍ୟଟି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ଭୁଲିଯାଇଥିଲେ । ଏହାକୁ ଦେଖିବାର ଏକ ଦିଗ ହେଉଛି ଯେ, FIR ର ସ୍ୱରୂପ କିମ୍ବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏକ ସାଧାରଣ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ କାବୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, PW 2 ତାଙ୍କୁ କ'ଣ କହିଥିଲେ ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ ନକରିବାକୁ ଅତି ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଦେଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏହା ନିଜେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତ୍ରୁଟି ହୋଇନପାରେ, କିନ୍ତୁ PW 2 ଏବଂ ତଦନ୍ତକାରୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆସୁଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସନ୍ଦେହଜନକ ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଏହାକୁ ଯୋଡ଼ି ଦେଖିଲେ, ଏହି ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଥିବା ସନ୍ଦେହଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ଏହି ମତ ପୋଷଣ କରୁଛୁ ଯେ, PW 2 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଭରସା କରିବା ନିରାପଦ ନୁହେଁ, ଯାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଯତ୍ନ ଓ ସତର୍କତା ସହ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ, ଚାକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ କି ନାହିଁ, ସେହି ଅନ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଗଭୀର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲାଟି ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଧାରରେ ଉଭୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ସଦୃଶ ନିଷ୍କର୍ଷ ଅଟେ, ତଥାପି ଆମ ମତରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚକ୍ଷଣତା ଓ ଦୂରଦର୍ଶିତାର ନିୟମକୁ ବ୍ୟବହାରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ବେଳେ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗକୁ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ଶିଶୁ ସାକ୍ଷୀର ବକ୍ତବ୍ୟ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆସୁଥିବା କେତେକ ସ୍ପଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନଥିବା ଦୁଇଟି ଆରୋପିତ ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୟାନ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ କରିବା ଏବଂ ତାହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, PW 2 ଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟର କୌଣସି ଗମ୍ଭୀର କିମ୍ବା ସମାଲୋଚନାତ୍ମକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉନାହିଁ ବୋଲି ଦିଆଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ କାୟମ ରଖାଯାଏ, ତଥାପି ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଗୁରୁତର ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତା ରହିଛି, ଯାହା ପ୍ରତି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅଧୀନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଅଟେ ।ତଦନୁସାରେ, ଆମେ ବିଚାର କରୁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହଜନିତ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତୀକରଣକୁ ବାତିଲ କରାଯିବା ଉଚିତ ।ତେଣୁ ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛୁ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ଜେଲରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଏନ୍. ଜେ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।